

ALEX GHEORGHE

WELCOME TO STANFORD

Hello lume, numele meu este
Alexandru Gheorghe, Alex, și
practic polo de performanță la
CSA Steaua.

Mai jos e povestea mea și cum am
fost acceptat la Stanford
University, California.

Alex Gheorghe

**STANFORD
UNIVERSITY**

crazy rich athletes.

**ALEX
GHEORGHE**

Începuturile mele, absențele, BAC-ul...

Clasele II-VI

M-am apucat de polo la 9 ani, datorită părinților mei care-și doreau să-mi consum pe ceva energia. Nimeni nu s-a gândit la performanță și chiar sa fie așa de influent polo asupra vieții mele. Însă eu m-am adaptat destul de repede, devenind în aproximativ un an titular la categoria mea de vârstă. Așa mai trecea câte un an, și încă un an, și începusem să prind echipele de la categorii mai mari de vârste.

Însă acest lucru a rezultat în câteva absențe în plus la școală: mai multe turnee, mai multe absențe. Aceste absențe începuseră să o deranjeze pe diriginta mea de la prima mea școală, Colegiul German Goethe, și drept urmare, dânsa nu mi-a mai motivat absențele și de asemenea am primit note mai mici. Note care pe mine nu mă reprezentau absolut deloc. Nu vreau sa fiu înțeles greșit, n-am fost cel mai silitor elev, temele nu-mi erau prietenoase deloc și mai profitam și eu de unele plecări cu echipa pentru a mai lipsi o zi sau două de la școală. Totuși școala mereu a reprezentat o prioritate pentru mine, trebuie să recunosc, în mare parte și datorită părinților mei care mereu mi-au spus că școala nu poate fi înlăturată.

Clasele VII-XII

Așadar, din cauza atmosferei neprielnice de la Goethe, eu împreună cu părinții mei am decis în clasa a VII-a ca o mutare la MTIS (Mark Twain International School) ar fi optimă pentru obiectivele mele. Eu începusem deja să cochetez cu lotul național, deci asta ar fi însemnat și mai mult timp lipsit de la școală.

Așa că, din clasa a VIII-a pana la finalul liceului, am fost la elev MTIS. Atmosfera de la MTIS a fost cu totul diferită de Goethe, MTIS fiind o școală privată, clasele erau mai mici și atenția profesorilor era mai sporită. Mulți ar detesta asta, sincer nici eu nu o iubeam mereu, însă aceasta atenție sporită asupra fiecărui individ, plus mentalitatea internațională, au făcut chimie bună și cu rezultatele mele sportive.

Clasa a X-a

Acesta a cam fost începutul carierei mele de sportiv. Până prin clasa a X-a tot nu mă gândeam la performanță, îmi doream să studiez medicina și posibil să continui cu polo pe durata studiilor, dar nu să o fac ca și carieră.

Clasa a XI-a

Până când, în clasa a XI-a am primit primul meu contract profesionist de la Steaua. În momentul acela, la Steaua era antrenor unul dintre cei mai buni poloști români din istorie, Andrei Iosep. Acesta mi-a revoluționat total orice cunoștință pe care o dobândisem eu de-a lungul anilor în polo, a fost un “game-changer” pentru perspectiva mea față de polo și de ce aș putea reuși eu în acest sport.

Clasa a XII-a

Apoi a venit clasa a XII-a cu temutul BAC, perioadă în care întreaga lume încă era zguduită de faimosul COVID-19. Acest virus ținându-mă departe de apă timp de aproximativ 3 luni, m-a lăsat mai mult să mă gândesc la ideea de medicină în viitor și m-a făcut să-mi dau seama că nu-mi doresc asta din tot sufletul.

Concomitent cu începutul anului școlar a fost schimbat și antrenorul de la Steaua. Înlocuitor pentru Andrei Iosep a venit Aurelian Georgescu un alt poloist român cu experiență deosebită și peste 10 ani petrecuți în unul dintre cele mai intense campionate din lume, cel Italian. La început nu eram așa de entuziasmat de această schimbare ținând cont de admirația pe care o purtam domnului Iosep. Însă și domnul Georgescu a făcut ceva extraordinar pentru mine și pentru alți colegi mai tineri de-ai mei. Ne-a dat încredere. În urma pregătirii de vară, am fost plecați cu echipa în turul 3 de calificări pentru cea mai prestigioasă competiție intercluburi din Europa, Champions League.

La aceste calificări am făcut și eu parte din lotul care a făcut deplasarea, dar nu mă așteptam să am parte de cine știe ce minute de joc. Însă m-am înșelat amarnic. Acel turneu de calificări l-am început rezerva și l-am terminat titular. A fost incredibil și acest fapt mi-a dat atât de multă încredere și m-a făcut să-mi dau seama ca mi-aș dori o carieră în polo. Astfel, a urmat un sezon de succes sub comanda domnului Georgescu, noi câștigând toate titlurile domestice, însă ultima provocare care mi-a rămas din acel an a rămas Bacalaureatul.

Personal, de abia așteptam să termin cu Bacul. Tocmai căpătasem permisul de conducere, aveam 18 ani, terminasem cu cele 10 antrenamente, dar numai la învățat nu-mi mai stătea mie gândul. Cu ajutorul părinților mei am reușit să termin cu succes și clasa a XII-a și să iau și BAC-ul. Am terminat a XII-a cu 9.76 și la BAC 8.56, note de care sunt foarte mândru și mulțumit și care m-au adus în situația în care să pot scrie aceasta povestioară.

Viața și cariera mea păreau în mare destul de liniare...

Așadar, anul 2021 a devenit un an plin de așteptări. Venise vestea că în acest sezon vom participa în grupele Champions League, iar entuziasmul meu era de necuprins. Aveam oportunitatea de a juca cu elita polo-ului mondial, cele mai bune echipe și jucători din lume, cu adevărat o experiență unică și tot odată ce m-a făcut să îmi doresc să plec în străinătate la una dintre echipele de top ale Europei.

În acest moment, viața și cariera mea păreau în mare destul de liniare. Urma să joc cât de bine puteam la Steaua, să fiu văzut pe scena internațională, să avansez spre echipe europene de top și apoi să-mi închei cariera eventual înapoi în țară.

Până când am făcut "greșeala" asta...

Însă aceasta coliniaritate a fost distrusă de acest om ce s-a descris printr-un mesaj pe un grup de whatsapp drept "sexu". Da, asta a fost prima mea interacțiune cu Andrei Secuesu, un om ce părea foarte insistent la început, dar care avea să-mi aducă o întreagă nouă perspectivă asupra viitorului meu.

Deci după cum ziceam, Andrei mi s-a prezentat mie și încă unui coleg de-al meu printr-un grup de whatsapp denumit "Polo pe apă în SUA".

Acolo ne-a descris cum vrea să înceapă acest ONG și cum, prin recomandarea fostului meu antrenor, Andrei Iosep, a ajuns la noi și el crede că noi ne potrivim bine cu acest proiect de a studia în America. În timp ce colegul meu a declarat din start că el nu mai are nevoie de școală după ce termină liceul, eu din curiozitatea mea am făcut "greșeala" de a-i transmite lui Andrei că eu aș fi interesat.

De ce îi zic "greșeală"? Pentru că din acel moment, în fiecare dimineață, mă trezeam cu un mesaj de la Andrei. Norocul meu a fost diferența de fus orar dintre mine și Andrei și asta a rezultat în cel puțin 6 ore de liniște. Ce m-a lovit foarte tare în acest proces a fost comunicarea necesară. Eu de fel sunt un introvertit, iar Andrei efectiv mi-a invadat programul cu tot felul de meeting-uri și întâlniri cu diferite persoane.

În cele din urmă, am început procesul, și eu și Andrei (în special Andrei) am început să vânam facultăți care ar dori să-mi ofere o bursă completă pentru polo.

Procesul de aplicare pentru bursă (povestea e lungă, aveți răbdare...)

Prima facultate a fost Pepperdine, o facultate ce arată extrem de interesant, localizată în Malibu, și care avea ca antrenor - antrenorul echipei masculine de polo a SUA, care a câștigat argintul la Olimpiada din 2008 de la Beijing. Așadar nu suna așa de rău. Însă în cele din urma au spus ca nu mai au nevoie de mine.

Apoi a apărut în ecuația SJSU, San Jose State University, o universitate știută prin România, întrucât un poloist român a studiat acolo și chiar este în momentul de față preparator fizic acolo. O școală mai modestă din punct de vedere polo, însă pentru mine, care nu aveam habar despre nimic și nimeni din America, o universitate interesată tot era un pas în față.

Însă la începutul anului 2022 am primit un e-mail extrem de surprinzător din partea antrenorului secund al echipei de polo al UCLA. Ei bine, dacă celelalte două nu erau așa de cunoscute, UCLA pentru mine era ceva extraordinar, era facultatea care apărea în filmele de copii, era facultatea de unde proveneau majoritatea atleților de elită din America, localizată în Los Angeles, Beverly Hills. Deja suna ca un scenariu de film în care eu eram protagonistul. Entuziasmul meu nu avea limite și nu știam cum să fac să comunic mai repede cu UCLA.

Sincer sa fiu, interesul UCLA m-a montat și m-a făcut să-mi doresc mai tare această mișcare. Așa că am început să vorbesc cu UCLA, mai precis cu antrenorul secund și conversațiile mergeau bine. Cu ajutorul secundului, am aplicat la NCAA, care este liga universitară americană și am dat un test de engleza necesar înscrierii la facultățile americane.

Pe tot parcursul acestui proces, Andrei mi-a recomandat mereu să le dau lor de munca, niciodată să nu mă las așteptat cu taskurile mele.

Așadar m-am pus pe treaba, prima oară m-am ocupat de testul de engleză. Pentru testul de engleză aveam de ales din 3 variante: TOEFL, DUOLINGO sau IELTS. Însă eu cum știam de aplicația duolingo și cât de ușor și user-friendly era formatul, am zis ca duolingo e opțiunea cea mai bună. Așa că după aproximativ un sfert de ora dând acel test, m-am ales cu un punctaj de 130/160, iar facultățile cu care vorbisem îmi ceruseră cel puțin 115. Deci aici eram acoperit. Însă urma hopul mai mare, eligibilitatea NCAA. Pentru a participa la campionatele NCAA, trebuie să fii eligibil criteriului lor de amatorism, așadar sa nu fi plătit “prea bine” de clubul tău. Sincer, eu nu eram plătit regește de Steaua, așa ca nu mi-am pus probleme în legătură cu eligibilitatea.

După ce am predat documentele solicitate de NCAA, le-am declarat celor de la SJSU ca nu mai sunt interesat și că mă voi focusa pe UCLA.

Toate acestea se întâmplau cam prin februarie. Dar după ce am ales UCLA nu știu ce s-a întâmplat, dar contactul meu cu ei a scăzut substanțial. Nu mi se mai răspundea la mailuri și la niciun fel de mesaj. Faptul ca nimeni nu m-a mai contactat mi-a scăzut moralul și m-a făcut sa cred ca gata, aici s-a terminat totul. Mai presus de asta, fusesem contactat de campioana Germaniei la polo pe apă, formație cu care m-am întâlnit în Champions League. Aceștia doreau să îmi ofere un contract pe 2 ani, oportunitatea de a studia în Berlin și de a-mi crea o viață acolo. În momentul acela, viața mea de poloist profesionist a părut ca s-a întors la liniaritatea sa, și că urma până la urmă doar să joc polo, să câștig un ban și să văd eu de acolo mai departe.

În momentul în care i-am spus lui Andrei de această ofertă de contract el m-a rugat să am răbdare, că o rezolvăm noi cumva. De atunci au început să se miște lucrurile. Săptămânal aveam cel puțin 2 meetinguri cu diferiți oameni, foști absolvenți a mai multor facultăți din America, dar pentru un introvertit ca mine asta era o tortură cumplită. Într-un final, am cunoscut și un anumit domn numit Goran Tomasevic. Goran a venit cu o energie sclipitoare și cu un entuziasm nemărginit. Efectiv Goran energiza pe oricine ar fi vorbit cu el. El a fost student la o altă facultate din America, numită University of the Pacific și mi-a spus că dacă îmi doresc, mă poate pune în contact cu antrenorul lor de acolo.

Astfel, după 3 luni de liniște am fost contactat din nou de o universitate americană, UOP. Antrenorul de acolo de la început a fost extrem de amabil și cald cu mine și în aproximativ o săptămână mi-a oferit un contract pe masă, cu bursă pentru următorul an. Dar ce a fost interesant, este că interesul UOP a declanșat atât interesul UCLA, cât și al Pepperdine. Amândouă universitățile au venit și mi-au oferit contracte extrem de bune. Deși asta sună extrem de bine, aceste multitudini de contracte m-au stresat incredibil de tare, neștiind ce să fac. Toți antrenorii mă contactau constant și își vindeau fiecare facultatea cât puteau de bine. Eu personal tindeam spre UCLA și eram extrem de aproape de a semna cu ei, după ce am refuzat UOP.

Însă când aproape eram cu decizia luată, contractul de la UCLA era doar la un “da” distanță din partea mea, a apărut cea mai mare surpriză. Antrenorul Stanfordului m-a contactat și mi-a transmis că Stanford e interesat să mă aducă în State, dar din 2023. Desigur diferența dintre Stanford și UCLA era faptul că, la UCLA puteam merge din toamna 2022, în timp ce la Stanford puteam doar din toamna anului 2023. Însă n-am putut să nu încerc cu Stanford, Stanford era universitatea unde mai marile minți ale lumii au fost, facultatea de unde provine fiecare studiu pe care-l găsești pe internet, de-a dreptul incredibil.

Așadar am încercat cu Stanford. Ce era diferit cu Stanford fata de celelalte universități, era faptul ca pentru a intra la Stanford a trebuit să aplic oficial cu un număr de eseuri și să trec printr-o așteptare înfiorătoare de 10 zile, timp în care eseurile erau analizate de comisia de admission de la Stanford. Problema era în tot acest timp cât am așteptat eu după confirmarea Standardului celelalte facultăți rămase, UCLA și Pepperdine, puneau presiuni pe mine și mă amenințau cu retragerea bursei oferite de Stanford. O groază de stres și o perioadă criminală pentru siguranța mea de sine, începusem să mă îndoiesc de alegerile mele, mi-era frica că pentru că am încercat să ating perfecțiunea, era posibil să pierd tot. Incredibil de stresant și de dificil a fost să răzlesc în această perioadă. Dar la final, s-a dovedit că a meritat.

Am intrat cu bursă la Stanford.

Deși a fost extrem de challenging și înghesuit tot procesul acesta, l-aș face de încă 100 de ori dacă aș avea ocazia. Prin acest proces, am ajuns la una dintre universitățile de top ale lumii și posibil să-mi fi creat o întreagă nouă pagină la povestea vieții mele.

Deși Andrei pe lângă mine a fost exact ca un gândac de bucătărie, n-aveam cum să scap de el, nu exista zi fără să am un task sau măcar simpla intenție de a comunica cu cât mai multe persoane posibil. Dar a reușit, sunt primul atlet din istoria României care ajunge la Stanford.

Thanks, Andrei!

**ALEX
GHEORGHE**

MEN'S WATER POLO

**crazy
rich
athletes.**

BROUGHT TO YOU BY

crazy rich athletes.

